

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 marca 1960 r.

Nr 12

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

73 — z dnia 25 lutego 1960 r. w sprawie komisji rozjemczych do rozpatrywania sporów między konferencjami samorządu robotniczego a jednostkami nadrzędnymi nad przedsiębiorstwami państwowymi 129

ROZPORZĄDZENIE

74 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1960 r. w sprawie utworzenia Funduszu Postępu Technicznego w Komitecie Drobnej Wytwarzności 132

73

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lutego 1960 r.

w sprawie komisji rozjemczych do rozpatrywania sporów między konferencjami samorządu robotniczego a jednostkami nadrzędnymi nad przedsiębiorstwami państwowymi.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym (Dz. U. Nr 77, poz. 397) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy wstępne.

- § 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o:
- ustawie — oznacza to ustawę z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym (Dz. U. Nr 77, poz. 397),
 - jednostce nadrzędnej nad przedsiębiorstwem — oznacza to — jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo objęte planowaniem centralnym — zjednoczenie (jednostkę równorzędną), a jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo podległe radom narodowym — zjednoczenie lub zarząd przemysłu terenowego (jednostkę równorzędną).

Rozdział II.

Zakres działalności komisji rozpatrującej spory.

§ 2. Spory pomiędzy konferencją samorządu robotniczego przedsiębiorstwa a jednostką nadrzędną nad przedsiębiorstwem (art. 23 ust. 1 ustawy) rozpatruje komisja rozjemcza przy właściwym ministrze lub przy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), nazywana w dalszym ciągu „komisją rozjemczą”.

§ 3. 1. W przypadku gdy konferencja samorządu robotniczego uważa, że decyzja jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem narusza uprawnienia samorządu robotniczego, w szczególności w sprawach określonych w art. 7 i 8 ustawy, lub nie zapewnia wyrównania ujemnych skutków ekonomicznych spowodowanych zleceniem dodatkowych zadań produkcyjnych w ciągu roku — może zgłosić wniosek o rozpatrzenie sprawy przez komisję rozjemczą.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być zgłoszony w ciągu miesiąca od daty najbliższego posiedzenia konferencji samorządu robotniczego, odbytego po uzyskaniu wiadomości o decyzji wydanej przez jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem.

3. Jeżeli wniosek dotyczy spraw wynikających z ustalenia przez jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami w ramach obowiązującego planu gospodarczego wiążących przedsiębiorstwo wskaźników albo gdy sprawa ta wyniknie w toku rozpatrywania wniosku, komisja rozjemcza przekazuje sprawę właściwemu ministrowi (prezydium wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) do rozstrzygnięcia.

§ 4. W razie stwierdzenia naruszenia uprawnień samorządu robotniczego lub zlecenia dodatkowych zadań produkcyjnych w ciągu roku bez zapewnienia wyrównania ujemnych skutków ekonomicznych komisja rozjemcza uchyli decyzję jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem i ustali wytyczne dla wydania nowej decyzji przez jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem.

§ 5. 1. Komisja rozjemcza doręcza orzeczenia organowi samorządu robotniczego, który sprawę skierował do komisji, jednostce nadrzędnej nad przedsiębiorstwem, która wydała decyzję będącą przedmiotem orzeczenia, oraz właściwemu ministrowi (prezydium wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. Orzeczenia komisji rozjemczej są ostateczne i podlegają wykonaniu w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

§ 6. Właściwy minister (prezydium wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może w przypadku naruszenia prawa lub grożącej szkody dla gospodarki narodowej uchylić wydane orzeczenie komisji rozjemczej w terminie 14 dni od daty otrzymania orzeczenia i rozstrzygnąć sprawę merytorycznie po uprzednim porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

Rozdział III.

Skład komisji rozjemczych i podejmowanie decyzji.

§ 7. 1. Komisje rozjemcze składają się w połowie z przedstawicieli administracji gospodarczej, w połowie zaś z przedstawicieli związków zawodowych.

2. Członków komisji rozjemczej działającej przy ministrze powołuje minister w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego. Członków komisji rozjemczej działającej przy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) powołuje prezydium tej rady w porozumieniu z właściwą wojewódzką komisją związków zawodowych.

3. Przewodniczącego komisji rozjemczej powołuje minister (przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) spośród przedstawicieli administracji gospodarczej.

4. Zastępcę przewodniczącego komisji wybiera komisja rozjemcza na wniosek zarządu głównego (okręgowego) właściwego związku zawodowego spośród przedstawicieli związków zawodowych będących w składzie komisji.

5. Przewodniczący komisji i jego zastępca stanowią prezydium komisji rozjemczej.

§ 8. 1. Skład osobowy komisji rozjemczej nie powinien przekraczać 30 osób.

2. Kadencja komisji wynosi 2 lata.

3. W uzasadnionych przypadkach właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego (prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa w porozumieniu z właściwą komisją związków zawodowych) może odwołać poszczególnych członków komisji rozjemczej przed upływem kadencji, powołując na ich miejsce nowych członków w trybie i na zasadach określonych w § 7 ust. 2.

§ 9. 1. Komisje rozjemcze orzekają w zespołach czteroosobowych, złożonych z członków komisji, w równej liczbie przedstawicieli administracji gospodarczej i związków zawodowych.

2. Na wniosek konferencji samorządu robotniczego lub jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem albo z inicjatywy przewodniczącego komisji rozjemczej rozpatrywanie sprawy może nastąpić przez zespół w składzie powiększonym o dalszych dwóch lub czterech członków, przy czym w każdym przypadku zespół orzekający musi składać się z człon-

ków komisji, w równej liczbie przedstawicieli administracji gospodarczej i związków zawodowych.

3. Skład zespołu orzekającego, jego przewodniczącego oraz termin i miejsce rozpatrzenia sprawy wyznacza prezydium komisji (§ 7 ust. 5).

§ 10. 1. Orzeczenia zespołów orzekających zapadają jednomyślnie.

2. W razie braku jednomyślności sprawa zostaje przekazana właściwemu ministrowi (prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), który rozstrzyga spór w porozumieniu z zarządem głównym (okręgowym) właściwego związku zawodowego.

Rozdział IV.

Postępowanie przed komisją rozjemczą.

§ 11. 1. Komisja rozjemcza rozpoznaje sprawę na podstawie wniosku konferencji samorządu robotniczego.

2. Prezydium komisji rozjemczej lub zespół orzekający komisji może na wniosek konferencji samorządu robotniczego lub jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem albo z własnej inicjatywy powołać rzeczoznawców w celu zasięgnięcia ich opinii.

§ 12. Wszczęcie postępowania nie wstrzymuje wykonania decyzji wydanej przez jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem, będącej przedmiotem rozpatrzenia przez komisję rozjemczą.

§ 13. 1. W razie odrzucenia wniosku z powodu braku właściwości komisji rozjemczej do rozpatrzenia sprawy, konferencja samorządu robotniczego może wnieść w ciągu 7 dni zażalenie do właściwego ministra (prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. O załatwieniu zażaleń, o których mowa w ust. 1, decyduje ostatecznie właściwy minister (prezydium wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z zarządem głównym (okręgowym) właściwego związku zawodowego.

§ 14. 1. Orzeczenia komisji rozjemczej powinny zawierać stwierdzenia, o których mowa w § 4, i ich uzasadnienie.

2. Komisja rozjemcza może w orzeczeniu ustalić wytyczne co do uregulowania sprawy, której spór dotyczy.

§ 15. Szczegółowy tryb postępowania przed komisjami rozjemczymi określa regulamin stanowiący załącznik do rozporządzenia.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

§ 16. Członkowie zespołów orzekających komisji rozjemczych oraz powołani rzeczoznawcy otrzymują zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za udział w posiedzeniach zespołów orzekających według stawek obowiązujących dla pracowników państwowych.

§ 17. Wydatki komisji rozjemczych pokrywane są z budżetów właściwych ministerstw (prezdyjów wojewódzkich rad narodowych, rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 13. Właściwi ministrowie (prezydja właściwych wojewódzkich rad narodowych, rad narodowych miast wyłączonych z województw) powołają komisje rozjemcze w ciągu 30 dni od daty wejścia w życie rozporządzenia.

§ 19. Spory wszczęte na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia prowa-

dzone będą nadal w trybie przewidzianym w dotychczasowych przepisach.

§ 20. Tracą moc przepisy w sprawach uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1960 r. (poz. 73).

REGULAMIN POSTĘPOWANIA PRZED KOMISJAMI ROZJEMCZYMI DO ROZPATRYWANIA SPORÓW MIĘDZY KONFERENCJAMI SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO A JEDNOSTKAMI NADRZĘDNymi NAD PRZEDSIĘBIORSTWAMI PAŃSTWOWYMI

§ 1. Ilekroć w niniejszym regulaminie jest mowa o:

- ustawie — oznacza to ustawę z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym (Dz. U. Nr 77, poz. 397),
- rozporządzeniu — oznacza to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1960 r. w sprawie komisji rozjemczych do rozpatrywania sporów między konferencjami samorządu robotniczego a jednostkami nadrzędnymi nad przedsiębiorstwami państwowymi (Dz. U. Nr 12, poz. 73),
- uczestnikach sprawy — oznacza to zainteresowaną jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem i konferencję samorządu robotniczego,
- komisji rozjemczej — oznacza to komisję, o której mowa w art. 23 ustawy.

§ 2. Wniosek o rozpatrzenie sprawy przez komisję rozjemczą powinien zawierać:

- 1) dokładne oznaczenie uczestników sprawy oraz ich adresy,
- 2) określenie przedmiotu sporu.

§ 3. 1. Wniosek konferencji samorządu robotniczego o wszczęcie postępowania przed komisją rozjemczą podpisuje przewodniczący rady robotniczej, działający na podstawie uchwały prezydium rady robotniczej lub rady zakładowej.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 26 ustawy, wniosek podpisuje osoba upoważniona przez prezydium konferencji samorządu robotniczego.

§ 4. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) odpis zakwestionowanej decyzji jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem,
- 2) odpis uchwały konferencji samorządu robotniczego,
- 3) inne dokumenty uzasadniające twierdzenia wniosku.

§ 5. 1. Prezydium komisji rozjemczej bada, czy złożony wniosek odpowiada warunkom §§ 2—4, i w razie potrzeby wzywa konferencję samorządu robotniczego do uzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie. W razie bezskutecznego upływu terminu wniosek podlega zwrotowi.

2. Prezydium komisji rozjemczej przed nadaniem biegu sprawie sprawdza dopuszczalność drogi postępowania przed komisją w przedmiocie objętym wnioskiem. W razie stwierdzenia, iż spór nie należy do właściwości komisji rozjemczej

(§ 3 ust. 1 rozporządzenia), prezydium komisji odrzuca wniosek i zawiadania o tym zarząd główny (okręgowy) właściwego związku zawodowego.

3. Wnioskodawca może wnieść zażalenie na decyzję odrzucającą wniosek. Zażalenie rozpatruje komisja rozjemcza.

§ 6. Prezydium komisji rozjemczej nadając bieg sprawie:

- 1) wyznacza przewodniczącego zespołu orzekającego i skład zespołu,
- 2) wyznacza termin i miejsce rozprawy i zarządza doręczenie wezwania uczestnikom sprawy,
- 3) zarządza doręczenie odpisu wniosku jednostce nadrzędnej nad przedsiębiorstwem.

§ 7. 1. Wezwania na rozprawę i zawiadomienia powinny być doręczone przynajmniej na 7 dni przed terminem rozprawy.

2. Przy rozpatrywaniu sporu przez zespół powinni uczestniczyć przedstawiciele uczestników sprawy.

3. W razie nieprzybycia na rozprawę przedstawicieli uczestników sprawy mimo doręczenia im wezwania, zespół orzekający komisji rozjemczej może przeprowadzić rozprawę bez ich udziału, jeżeli uzna to za możliwe na podstawie posiadanych materiałów.

§ 8. Przedstawiciele uczestników sprawy i rzeczoznawcy mogą zgłaszać na rozprawie oświadczenia i wnioski.

§ 9. 1. Po przeprowadzeniu rozprawy zespół orzekający komisji rozjemczej odbywa niejawną naradę i wydaje orzeczenie.

2. Orzeczenie zapada jednomyślnie. Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie zespołu orzekającego.

3. Przewodniczący zespołu orzekającego ogłasza orzeczenie bezpośrednio po zakończeniu narady. Na żądanie uczestnika sprawy orzeczenie powinno być doręczone na piśmie w ciągu 3 dni od zgłoszenia żądania.

§ 10. W razie braku jednomyślności przewodniczący komisji rozjemczej zawiadamia o tym uczestników sprawy i przesyła akta sprawy właściwemu ministrowi (prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), który wydaje decyzję w terminie 30 dni od przekazania sprawy.

§ 11. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół.

§ 12. 1. Spór wniesiony do komisji rozjemczej powinien być rozpatrzony w terminie jak najkrótszym, nie później jednak niż w ciągu 30 dni od złożenia wniosku.

2. W razie niewydania orzeczenia przez komisję rozjemczą w okresie 30 dni od złożenia wniosku, przewodniczący komisji składa właściwemu ministrowi (prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) sprawozdanie o przyczynach nierozpatrzenia sporu.

§ 13. Przewodniczący komisji rozjemczej przesyła odpis orzeczenia uczestnikom sprawy, właściwemu ministrowi (pre-

zydium wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) oraz zarządowi głównemu (okręgowemu) właściwego związku zawodowego.

§ 14. 1. Decyzja właściwego ministra (prezydium wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) uchylająca orzeczenie komisji rozjemczej (§ 4 rozporządzenia) powinna być wydana na piśmie.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, minister (prezydium wojewódzkiej rady narodowej, rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przesyła w oryginale przewodniczącemu komisji rozjemczej, a w odpisach uczestnikom sprawy.

74

ROZPORZĄDZENIE PRZESIA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lutego 1960 r.

w sprawie utworzenia Funduszu Postępu Technicznego w Komitecie Drobnej Wytwórczości.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie utworzenia Funduszu Postępu Technicznego oraz jego przeznaczenia (Dz. U. Nr 61, poz. 302) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozciąga się moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie utworzenia Funduszu Postępu Technicznego oraz jego przeznaczenia (Dz. U. Nr 61, poz. 302) na państwowy przemysł terenowy objęty zakresem działania Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz na przedsiębiorstwa podległe Komitetowi Drobnej Wytwórczości.

§ 2. 1. Fundusz Postępu Technicznego tworzy się w Komitecie Drobnej Wytwórczości z narzutów obciążających koszty określonych przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego oraz przedsiębiorstw podległych Komitetowi Drobnej Wytwórczości.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, określone zostaną przez:

- 1) Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych planem centralnym,
- 2) prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości — w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych planem terenowym.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45.— zł, półrocznie 27.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.